

paa første Sted: „og Bestillingsmænd“,
paa andet Sted: „og Bestillingsmanden“.
vedtoges eenstemmigt med 74 Stemmer.

Forslag af de samme Medlemmer:
ad § 2.

Istedetfor „Embedsforder“ sættes: „Drug
af Forder“.
vedtoges som Redaction uden Afstem-
ning.

Forslag af de samme Medlemmer:
ad § 3.

Ordene: „som give Pensionsberettigelse
(§ 1)“, udgaar.

Ordet: „Indtægter“ rettes til „faste Pen-
geindtægter“.
vedtoges uden Afstemning, som Følge
af tidligere Afstemninger.

2) Forslag af de samme Medlemmer:
ad § 4.

Til denne Paragraph føies:

Saa snart de af denne Lov følgende Tillæg
i de faste Indtægter ere beregnede, blive de at
udbetale den 1ste i den næstfølgende Maaned
for den indtil dette Tidspunkt forløbne Deel
af Finantsaaret. For den følgende Deel af
samme blive de at udbetale til de sædvanlige
for den vedkommende Gage eller Lønning gjæl-
dende Forsaldstider.
vedtoges eenstemmigt med 78 Stemmer.

Formanden: Da § 5 er udgaaet af
Lovforslaget, bliver det nødvendigt at forandre
§§ 6 og 7 respective til §§ 5 og 6, hvilket
jeg skal antage billiget uden Afstemning, da
det jo kun er en ligefrem Redactionsfor-
andring.

Derpaa sættes Lovforslaget i dets Heelhed
under Forhandling.

Glahn: Naar jeg giver min Stemme til
nærværende Lovforslag, er det ikke, fordi jeg
ubetinget billiger Principet i det. Det kan vist
have sine Betæneligheder, at Staten kommer
til at sætte sig for variable Udgifter, medens
Indtægterne ere uforandrede, og den nødven-

dige Consequents heraf vilde vel ogsaa medføre,
at man maatte sætte endeel af Hartkornets
Gammelstat i Byg, som skulde betales efter
Capitelstarten. Nærværende Lov gjælder imid-
lertid kun for 1 Aar, og der er jo alle Stor-
relser givne. Der er imidlertid en Bestemmelse
i Loven, som, hvis denne Lov skulde gjælde
for en længere Periode, absolut maatte bringe
mig til at stemme mod den, og det er den nor-
male Priis paa Byg, som deri er fastsat. Der
maa altid blive noget Vilkaarligt i en saadan
Ansættelse, naar den ikke skeer samtidigt med
Gagernes Regulering, hvilket jo ikke nu kan
skee, da de fleste Gager have været regulerede
længe før den nærværende Periode; men, naar
man bestemmer en saadan normal Priis efter
en Gjennemsnitscapitelstart for de sidste 10 Aar,
hvor der er fremkommet en saa aldeles usæd-
vanlig Dyrtidsperiode paa Korn, fremkaldt ved
usædvanlige Forhold, ved Afspærring af Hoved-
produktionsstedet for Korn, forekommer det mig
at være aldeles urimeligt. Det kunde jo let
skee, naar Loven skulde gjælde for flere Aar,
at Gagerne ikke bleve forhøiede, men tvertimod
betydeligt nedsatte. Prisen behøver kun at
gaae ned til Gjennemsnittet af de 20 Aar
1833 til 1852, for at give en Nedsættelse af
100 Rdlr. eller derover i Gagerne, og det er
dog ikke Meningen. I nærværende Sag kom-
mer det jo ikke til Anvendelse, da vi jo vide,
hvor høi Capitelstarten er, men jeg har
troet, at denne Omstændighed ikke maatte være
aldeles uomtalt, og det er kun derfor, jeg har
ønsket Ordet.

Bloch: Der er under denne Sags Be-
handling talt Meget om et nyt Princip, der
skulde indføres og prøves, om en stor Hoved-
grundsætning, som det var vigtigt at faae
flaaet fast ved denne Lov. Dette foranlediger
mig til at sige et Par Ord om, hvorvidt man
virkelig kan tillægge denne Lovs Vedtagelse en
saadan Betydning. Principet skulde jo være,
at en Deel af Gagerne ansættes i Byg, der
saa blev at betale efter gangbar Priis eller
Capitelstarten. Men dette Lovforslag gjælder
kun for et eneste Aar. Her gaaer man ud
fra en Bygpriis, som kendes iforveien, og de
Ændringsforslag, der i Dag ere stillede og